

A Dugonics tér: Az egyetemi sajtó szülőhelye

Tegyük irodalom- és sajtótörténeti sétát a Dugonics téren!

[Cikk nyomtatás](#)

[Link küldés](#)

[Megosztás](#)

Matematikus, tudós egyetemi tanár, de az első magyar regény, az Etelka szerzője is a város szülőtte: a piarista szerzetes Dugonics András (1740-1818). Tiszteletére emelték Szeged első (1876) nem egyházi jellegű köztéri szobrát, amely a tudományegyetem épületével szemközt magasodik.

A Dugonics téren, a Víz (1879) előtti búzapiacon a Dugonics szobor és az egyetemi épület között ott a zenélő szökőkút. Ennek terveit *Tarnai István* készítette (1979). A szökőkutat a szegedi nagy árvíz (1879) 100. évfordulóján avatták. A **szökőkút** kávéján Juhász Gyula Szonett Szegedhez című versének sorai: „*A magyar Alföld legszebb délibábja / Te vagy, szülőtte városom, Szeged, (...) Magyar emlékül és magyar reményül / Állj boldogan és büszkén, ősi város, / Simulj szerelmes szívvel a Tiszához.*” A fényjátékot zenével egybekapcsoló szökőkút és környéke a szegediek, fiatalok, az egyetemisták kedvenc pihenő és találkahelye. Négyféle vízképet állít össze a 101 fúvókából kilövellő víz sugar. Az alkalmanként fényjátékkal kísért zeneművek: Farkas Ferenc Árvízi szimfóniája, majd Vivaldi, Bach, Mozart, Beethoven, Brahms szerzeménye.

Írók, költők, újságírók találnak itt emlékhelyeket. A Dugonics tér az egyetemi sajtó szülőhelye is.

Új Élet címmel 1922. február 11-én jelent meg a „politikai, társadalmi, kritikai hetilap” a „Székely Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesülete” kiadásában A **Szegedi Egyetem**, a szegedi felsőoktatási intézmények lapja, a 2012 óta a Szegedi Tudományegyetem Média Centruma gondozásában jelentkező mai Szegedi Egyetem Magazin elődje a Dugonics téri szerkesztőségben született 1953. január 26-án, majd készült sok évtizeden át. Ebben az 1708-ban épült **Dugonics tér 12.** szám alatti házban álltak össze a Szegedi Egyetem azon lapszámai is, amelyek a rendszerváltozáskor a város hetilapjaként nyertek népszerűséget. Ebben az időszakban az úgynevezett Krausz-házban, a mai Katolikus Házban működtek az egyetem különböző (párt, ifjúsági és érdekvédelmi) szervezetei is.

Ezt megelőzően itt dolgozott a **Szent Gellért Nyomda**, látott napvilágot 1947 márciusában a **Tiszatáj** folyóirat.

A két háború között itt működött a József Attila Tiszta szívvel című költeményét 1925-ben megjelentető **Szeged** című újság (a mai *Délmagyarország* elődjének) szerkesztősége és nyomdája, a **Szeged Városi Nyomda**.

E házfalak látták írni *Tömörkény Istvánt* és *Móra Ferencet* is a **Szegedi Napló** – Szeged első napilapja – itteni szerkesztőségében, mert a lap tulajdonosa, *Engel Lajos* 1896-ban megvásárolta a házat.

Az épületet nem érintette az 1879-es nagy árvíz, ezt követően került a Krausz-testvérek tulajdonába. Előtte Krebsz Mihály házaként ismerték, ahol 1861-ben vendéglő működött: a *Borsajtóhoz*.

A '48-as ifjak közül *Jókai Mór* személyesen is járt errefelé: szegedi látogatásai idején a tér déli sarkán (ma Petőfi Sándor sugárút 1.) álló Kemény-házban szállt meg. Jól ismerte a ház urát, *Kemény Nándort*, akit a szabadságharc honvédtisztjeként, Kossuth szegedi főbiztosaként tisztelnek a Tisza-parti város lakói. Kemény a helyi sajtótörténetbe is beírta nevét azzal, hogy az 1860-as években a Szegedi Híradó munkatársaként ragadott tollat az önkényuralom ellen.

Felesége, *Kemény Nándorné Drucker Irma* a **szegedi nőnevelés** úttörőjének számít a házban működtetett **magániskolájával**.

(*A Dugonics tér megújulása a DAOP-5.1.2/C-09-2f-2010-0002 Biopolisz Park – Egyetemi városrész közterületeinek rehabilitációja című projekt egyik eredménye. A program az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósult meg.*)

Sétáljunk tovább, ismerjük meg az egész campust! A szegedi Dugonics térről bármely égtájnak indulunk, előbb-utóbb egyetemi épületre bukkanunk – Szeged: egyetemváros!

Sétáljunk tovább, ismerjük meg az egész campust! A szegedi Dugonics térről bármely égtájnak indulunk, előbb-utóbb egyetemi épületre bukkanunk – Szeged: egyetemváros!
